

Blijfe figuren in Made in Here: grappig en verrassend

Door: Karin Veraart 29 februari 2016

Vier blijfe figuren in een utopische omgeving houden ons voor hoe we ons moeten gedragen: grappig en verrassend. De performers komen van goeden huize, maar na een tijdje werkt de herhaling vermoeiend.

Elke avond om 20.30 het laatste nieuws en alvast zes artikelen uit de krant van morgen in uw mailbox? Schrijf u in voor onze gratis nieuwsbrief.

Elke dag om 17.00 het laatste nieuws en analyses vanuit Den Haag in uw mailbox? Schrijf u in voor onze gratis politieke nieuwsbrief Dagkoersen.

Brede lach. Positieve houding. Opgeruimde boodschap. Het lijkt wel een Duitse reclame voor een badkamerontkalkingsmiddel. Of een propagandabeeld uit de Sovjettijd. Daar staan ze, de personages uit Made in Here, een stelletje etalagepoppen met een missie.

Vaag doen ze herinneren aan de tijd van Postbus 51, waarin de overheid haar burgers nog eens een keertje rustig uitlegde hoe het allemaal moest. Bevoogdend. Truttig. Voorbij. Toch? Of niet? Misschien wordt de mens vandaag de dag wel meer dan ooit betutteld en geïndoctrineerd door talloze belanghebbenden met uiteenlopende bedoelingen, kun je je afvragen bij de nieuwe voorstelling van regisseuse Davy Pieters (1988). Misschien is dit zelfs wel een blik in de toekomst.

Beeldvorming en verwachtingspatronen

Vier blijfe figuren houden ons voor hoe we ons moeten gedragen

Eerder trok Pieters de aandacht met *The truth about Kate* en *How did I die* bij Frascati, opvallende en prikkelende performances over beeldvorming en verwachtingspatronen binnen de huidige, hectische maatschappij. Nu is er *Made in here*, dat daar ook weer aan raakt. Pieters bedacht het concept, toneelauteur Jibbe Willems schreef de tekst. Vier blijfe figuren houden ons voor hoe we ons moeten gedragen, wat de valkuilen zijn, de beste manier om onze kinderen op te voeden, om met elkaar om te gaan, gezond te blijven - en dit alles in een utopische omgeving genaamd *De Groene Stad*. In 88 'wenken', zo zegt de ondertitel van het stuk 'voor een beter leven'. In een retro-futuristisch decor, met een griezelig-geruststellende compositie (Jimi Zoet) op de achtergrond.

Dat is aanvankelijk grappig en verrassend, ook al omdat performers Marijn Brussaard, Indra Cauwels, Vanja Rukavina en Lisa Schamlé van goeden huize komen en je maar al te graag naar hen kijkt. Maar na een tijdje wordt het eentonig. Weer die glimlachjes, naïeve blikken - ook al gebeuren er tussen deze modelmensen net zo goed dingen die het daglicht niet kunnen verdragen - de herhaling werkt vermoeiend.

Uiteindelijk herpakt de voorstelling zich toch, met een sterk slot waarin een makelaarachtige figuur de woning van de toekomst aanbeveelt als een plek waarop de mens zich terugtrekt. Om flora en fauna eindelijk een kans te bieden.

